

Mamiya har begået et pragtfuldt kamera! – for nu at begynde med konklusionen.

Egentlig findes der ikke meget nyt i dette nye mellemformatkamera. I al sin enkelthed er *Mamiya 6* et målesøgerkamera (à la Leica) med udskiftelige objektiver. Der er indbygget lysmåler, men ikke med måling gennem objektivet. Og eksponeringen kan indstilles manuelt eller med automatisk indstilling af lukkertiderne. Filmfremtrækket sker via tommelfingeren – altså ingen indbyggede computere, motorer, autofokus og lignende Hi-Tech »pjank«.

Men har du først haft Mamiya 6 med på »arbejde« vil du opdage, at dette kamera har så mange dyder, at du *må* blive fristet – uanset hvilket kamera du ellers arbejder med. I det øjeblik du holder 6'eren op for øjet, glemmer du, at det er et mellemformatkamera – så let og kompakt er det.

Håndgrebet har en perfekt form, Og når du trykker på udløserknappen, der ligger perfekt på skrå, hører du kun et svagt blip. Sidst, men ikke mindst: Når du ser billedresultaterne må du erkende, at ingen konkurrenter gør det bedre – tværtimod.

De svære valg

Når man sammenligner et målesøgerkamera som Mamiya 6 med et spejreflekskamera af typen Hasselblad med udskiftelige filmmagasiner (den slags kameraer producerer Mamiya i flere udgaver), vil man klart kunne se de fordele og ulemper, de to kameratyper nødvendigvis fødes med. Valget må afhænge af opgaven.

Japanisk »Leica« til 6x6 formatet

Af Steen Frimodt

At Mamiya f.eks. har valgt 6x6 formatet fremfor 6x7, som ellers udmærker firmaets spejreflekskæmper RB67 og RZ67, har sine indlysende årsager. En ekstra centimeter på langsiden af negativformatet kræver, at objektiverne skal være betydeligt større for at kunne tegne formatet helt ud. De utroligt kompakte objektiver er netop et af 6'erenes fortrin.

Når man er på reportage ved man sjældent, om billederne senere skal anvendes kvadratisk, på højkant eller i tværfomat. Med 6x6 formatet slipper man for at spekulere meget på den sag, simpelt hen fordi det kvadratiske billede

næsten altid senere kan beskæres vandret eller lodret – det er sjældent tilfældet med et billede, der er optaget på 24x36 eller 6x7 formatet.

Centrallukkerens fordele

Mamiya-objektiverne har elektronisk styret centrallukker. Da kamerahuset hverken har et stort spejl, der klasker op, eller et lukkergardin, der farer afsted når der trykkes på udløserknappen, bliver eksponeringen utroligt støjsvag og fri for vibrationer. Begge dele sætter reportagefotografen stor pris på.

Med en centrallukker kan der flashfotograferes på alle lukkertider. Det vil sige, at brug af opblødningsflash i dagslys overhovedet ikke volder problemer. Men 6'eren har ikke indbygget nogen

form for flash-automatik, der fritager fotografen for at tænke selv.

- og ulemper

Når du fjerner objektivet fra kamerahuset, er der hul direkte ind til filmen. En spaltelukker sidder helt inde ved filmen og ville dække den ved objektivskifte, men den nye Mamiya har som nævnt centrallukker i objektivet. Mamiya har fundet en original løsning på dette problem. Inden man kan afmontere objektivet, må man trække et lystæt rullegardin hen foran filmen. Det sker ved at dreje en knap, der ligger nedfældet i bunden af kamerahuset. Når der atter er sat et objektiv på huset, springer gardinet tilbage ved tryk på en anden knap. Mekanismen er naturligvis koplet til udløserknap og frigørelsesknap til objektivet, så man ikke kan gøre noget forkert.

Dette giver en ekstra arbejdsgang, men til gengæld er funktionen simpel og robust. Man undgår også at skulle have en ekstra lukker, der farer til side ved hver optagelse, som det sker i Hasselblad'en.

Objektiver med centrallukker bliver større, mere lyssvage og dyrere end objektiver uden. Men Mamiya har formået at konstruere en utroligt kompakt, elektronisk styret centrallukker. Meget spares ved, at styringen ligger i kamerahuset – se blot sammenligningen med Hasselblad objektivet.

Målesøgerens fordele

Enhver, der har prøvet at fokusere et lyssvagt vidvinkelobjektiv under dårlige lysforhold, ved hvor svært det er. Og billederne afslører ubarmhertigt, at skarphedsdybden sjældent kompenseres for fejllindstillinger. Aller sværest er det med de forholdsvis lyssvage vidvinkler, der anvendes til mellemformatet.

Men netop her er målesøgeren helt suveræn. Er der lys nok til at du kan se, kan du også indstille afstanden 100% nøjagtigt, ved hjælp af dobbeltbilledet midt i den lystærke søger.

Søgerbilledet forsvinder heller ikke under eksponeringen, så man har kontrol med, at ingenting flytter sig, mens billedet bliver taget.

Der skal ikke skaffes plads til et stort spejl, og derfor behøver vidvinkelobjektiver ikke at være af retrofokus-typen. 50-millimeteren til Mamiya 6 er af typen Zeiss Biogon (kendes fra Hasselblads legendariske 38 mm »SWC«er), og dette vidvinkelobjektiv er fortegningsfrit (rette linier i billedkanten forbliver rette), det er uden vignettering (ingen mørke hjørner) og skarpheden er i særklasse. selv ved fuld blændeåbning. Alene dette objektiver er begrundelse nok for at anskaffe Mamiya 6! Og så vejer denne perle kun 335 gram.

Yashica afslørede sin prototype til et stillvideo kamera i dybeste hemmelighed bag lukkede døre. Det var en »særudgave« af Samurai kameraet.

- og ulemper

Med målesøgeren ser man motivet forskudt i forhold objektivet, og der opstår derfor en parallaksefejl, som især er generende på nærafstand. Mamiya har naturligvis taget højde for dette ved at lade søgerrammen forskybe sig under fokuseringen, men ideelt er det afgjort ikke. Derfor har objektiverne også en beskedne nærgrænse - 1 meter for 50 og 75 mm objektiverne og 1,8 meter for 150 mm'eren.

Der er en nærbilledforsats på vej til 75 mm objektivet, så nærgrænsen bliver omkring en halv meter, men dermed er det også slut.

Med 150 mm teleobjektivet (modsvarende 85 mm ved 24x36) dækker søgerammen kun en lille del af søgerbilledet, og afstandsindstillingen er ikke helt nem. Objektivet er ellers fremragende, idet der er anvendt UD-glas for bedre korrektion af den sfæriske aberration (farvespredning). Desuden synes jeg som sagt, at nærgrænsen på 1,8 meter er lige i underkanten til f.eks. portræt-optagelser.

Eksponeringsautomatik

Med centrallukker er lysmåling gennem objektivet (TTL måling) kun mulig med en hjælpekukker. Derfor har Mamiya i stedet valgt at bygge lysmålercellen ind i søgeren, med målingen koblet til filmfølsomhedsindstilling, lukkertidsknap og blændering. Lukkertiderne angives med dioder i søgeren. Og hvad der er nok så vigtigt, når det drejer sig om et reportagekamera, så kan lysmålingen kombineres med lukkertidsautomatik. Hvis det ønskes, kan eksponeringsværdien låses, når udløserknappen trykkes let ned.

Lysmåleren »ser« i en vinkel på 30 grader, uafhængigt af objektivets brændvidde. Det betyder, at man med vidvinkel får en rimelig centervægtsmåling, mens målefeltet dækker hele billedfladen med 150 mm objektivet. Ikke

Hvis du er den kræsne reportagefotograf, der ønsker at kombinere 6x6 formatets overlegne billedkvalitet med Leica-kameraets dyder, så er Mamiyas nye 6'er simpelt hen kameraet!

imponerende, men absolut anvendeligt. Man skal dog være forsigtig med ikke at få falsk lys ind i søgeren, der jo ikke er forsynet med modlysblande.

Mekaniske lækkerier

Filmilægningen og filmfremtræk foregår uhyre enkelt og præcist med fremtræksarmen. Ét vip med tommelfingeren på fremtræksarmen fører filmen ét billede frem. Omskiftning mellem 120 og 220

film (giver henholdsvis 12 og 24 eksponeringer) sker ved at dreje filmtrykpladen - tælleværket omstilles automatisk.

Når man fristes til at sammenligne Mamiya 6 med Leicas M kameraer, er det ikke kun fordi kameraerne har så meget tilfælles som typer. Alle mekaniske dele på Mamiya's ens hus og objektiver giver indtryk af at være fremstillet med samme kompromisløse krav til kvaliteten, som på den lille vesttyske

150 mm objektivet er perfekt til landskaber og portrætter. Desværre tillader den beskedne nærgrænse ikke at man rykker tættere på end på billedeksemplet her.

»kusine«. Fælles for de to er også prisen, der gør dem til uopnåelige ønskedrømme for de fleste foto-entusiaster.

Der er ingen tvivl om, at Mamiya med den nye 6'er har fundet en niche, hvor kameraet er uden konkurrence. Om firmaet også rammer en tilstrækkelig stor målgruppe, vil tiden vise. I Danmark har efterspørgselen på kameraet allerede langt oversteget importørens forhåbninger. Måske er en ny »klassiker« blevet født.

Tekniske data

Lukker: Elektronisk centrallukker, 1/500 til 4 sek. + B. Elektronisk selvudløser. X-kontakt og »Hot-shoe« synkroniserer på alle lukkertider.

Lysmåler: SPD-celle i søger. Måleområde ved ISO 100 og 75 mm/3,5: EV 3,5 til EV 18. Plus/minus 2 blændetrins kompensering i 1/3 trin. Filmfølsomhedsindstilling: ISO 25 1600.

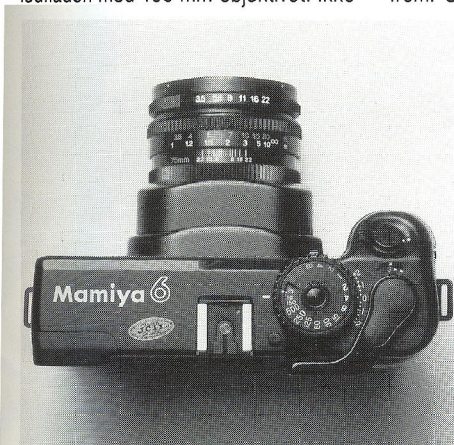
Søger: Koblet afstands måler med 60 mm målebace. Lysrammer for 50, 75 og 150 mm objektiver med parallaksekorrektion. Lydiodi viser lukkertid, samt advarselssignal ved f.eks. fejlindstilling af sikkerhedslukker.

Batterier: 2 stk. 1,5 volt »knapper«.

Størrelse og vægt: Kamerahus 155x109x69 mm - 155x109x54 mm med indfældet objektiv. 890 gram.

Objektiver: 50 mm/bl.4 - 75 mm/bl.3,5 - 150 mm/bl.4,5. Vægt henholdsvis 335, 250 og 480 gram.

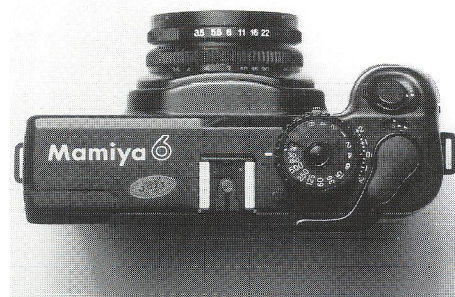
Ca. priser hos fotohandleren: Hus: kr. 11.000. 75 mm: kr. 8.500. 50 mm: kr. 10.500 samt 150 mm: kr. 11.700.

Mamiya 6 har af det japanske industriministerium fået G prisen for godt design. Ikke på grund af futuristisk nytænkning i designet, men - når du tager kameraet i hånden, vil du forstå hvorfor.

Så stor er fordelene ved ikke at skulle konstruere vidvinkelobjektivet som retrofokus. Bemærk, at Mamiyas 50 mm/f:4 »Biogon« (tv) stikker godt ind bag objektivfatningen, hvorimod Hasselblads 50 mm/f:4 »Distagon« er konstrueret for at give plads til spejlet i kamerahuset.

Objektivfronten kan indfældes, hvorved man sparer godt 3 cm i dybden. Bemærk håndgrebet og den skråtstillede udløserknap, der giver perfekt greb om sagerne.